

ἔφερον τὴν σοκολάταν τῆς Μεγαλειότητός σας ἐπνίγη διερχομένη τὸν ποταμόν.

Τὸ δυσάρεστον τοῦτο πνίξιμον ἐλύπησε τὴν "Ανναν ἄρκετά καὶ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀποκριθῇ εἰμὴ ἐν ᾧ τελείας ἀπελπισίας.

— Καθόλου σοκολάταν, εἶπε μετὰ τινος στιγμασᾶς αὐτὸ θὰ ἦναι βάσανον ἀλλὰ τί νὰ κάμωμεν; ἄς μάθωμεν νὰ ὑπομένωμεν.

Τὸ ἀγαπητὸν ποτὸν τῆς βασιλίσσης ἀντικατεστάθη δι' ἄλλων ὥραιων πραγμάτων ἐν τούτοις ἂν καὶ ἐξαίρετα, δὲν ἀνεπλήρωσαν τὸ εἰς τοὺς Ἰσπανοὺς ἀγαπητὸν ποτὸν τῆς σοκολάτας.

Τὸ νὰ λαμβάνη πολλάκις τῆς ἡμέρας τὸ ποτὸν τοῦτο ἦτο μία διασκέδασις εἰς τὴν ζωὴν τῆς ὥραιας βασιλίσσης, διότι ἡ "Αννα μὴ ἔχουσα παρὰ ὀλίγην παιδείαν δὲν ἀνεγίνωσκε καὶ δὲν εἰργάζετο ποτέ. Ἡ ζωὴ τῆς παρήρχετο εἰς τὴν μεγαλητέραν ἄργιαν, καὶ εἰς τὰς διασκέδασεις ἄετινας, τῇ παρείχον οἱ περιστοιχοῦντες αὐτήν. Εἶναι δὲ ἀνάγκη νὰ ἐξηγησώμεν ὅτι αἱ γυναικες τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἦσαν πεπαιδευμένοι, πολλάκις μάλιστα σοφαί. Οὕτω λ. χ. ἡ Μαρία τῶν Μεδίκων ἡ μήτηρ τοῦ Λουδοβίκου τοῦ Π' ἦτο πολὺ ἀνεπτυγμένη καὶ ἐργατικὴ. Ἐκτὸς τῆς ταπητουργίας τὴν ὅποιαν ἐκέντα μὲ μεγάλην τέχνην, ἐζωγράφιζε ἐπίσης πολὺ καλῶς. Ἀναφέρουσα τὴν εἰκόνα τῆς τὴν ὅποιαν ἐζωγράψισε μόνη τῆς, καὶ ἔπειτα ἐχάραξεν ἐπὶ ξύλου, καὶ τὴν ἔκαμε ὄωρον εἰς τὸν Φίλιππον τῆς Καμπανίας.

Ἡ νόμφη τῆς ὅμως δὲν τῇ ὁμοιάζεν οὐδόλως εἰς τὰ προτερήματα ταῦτα.

Ἡ Δόνα Στεφανία, ἥτις ἀνέθρεψε τὴν "Ανναν, τὴν ἡγάπα μὲ στοργὴν ζωηράν καὶ περιπαθῇ. Ἡ ἰδέα ὅτι ἡ βασιλίςσα θὰ ἐστέρειτο τὴν σοκολάταν τῆς, τὴν ἔκαμε νὰ πλανᾶται εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς Τουλούζης εἰς ἀναζήτησιν σοκολάτας, ἀλλ' ἀνεζητεῖται ματαίως.

Ἡ μόδα τῆς σοκολάτας δὲν ἦτο γνωστὴ εἰς τὴν Γαλλίαν· μάλιστα ἐκείνην, τὴν ὅποιαν ἔπινεν ἡ βασιλίςσα, ἤρχετο ἐξ Ἰσπανίας.

Τέλος ἡ Δόνα Στεφανία ἐζήτηε ἀγγελιαφόρον νὰ στείλῃ εἰς Παρισίους νὰ φέρῃ σοκολάταν τῆς βασιλίσσης, ὅτε διερχομένη μίαν ὁδὸν μαύρην, βαρβαρώδη καὶ ἀπόκεντρον εἶδεν εἰς ἐν ζαχαροπλαστεῖον γλύκυσμά τι μὲ φαῖον χρῶμα, τὸ ὅποιον τὴν ἔκαμνε νὰ κραυγάζῃ ἐκ χαρᾶς.

— Τί εἶναι αὐτό, ἠρώτησεν εἰσερχομένη βιαίως εἰς τὸ ζαχαροπλαστεῖον, καὶ δεκνύουσα διὰ τοῦ δακτύλου τὸ γλύκυσμα.

— Τοῦτο εἶπεν ὁ ζαχαροπλάστης διὰ περιφροντηκοῦ τρόπου, εἶναι γλύκυσμα μὲ ἰσπανικὴν κρέμαν.

— Μὲ σοκολάτα; εἶπεν ἡ Δόνα Στεφανία.

— Μάλιστα! ἀπεκρίθη ὁ ζαχαροπλάστης.

— Καὶ ἔχεις σοκολάτην σύ;

— Μόνον κακάον.

— Ἀλλὰ γνωρίζεις νὰ κατασκευάσῃς σοκολάταν;

— Μάλιστα, ἔμαθον εἰς τὴν Ἰσπανίαν ὅπου διηλθον πέντε ἔτη εἰς ἐν ἐργαστήριον σοκολάτας.

— Τότε θὰ δυνήθῃς νὰ κάμῃς ὀλίγας πλάκας;

— Μάλιστα! ἀλλ' ἐν τούτοις δὲν θὰ κάμω.

— Διατί; θὰ σὲ πληρώσω καλᾶ.

— Διότι δὲν θέλω νὰ φανερώσω τὸ μυστικὸν τῆς ἐργασίας.

— Ἀλλ' ἐὰν σοὶ ἔλεγον ὅτι ἡ σοκολάτα τὴν ὅποιαν

ζητῶ, εἶναι διὰ τὴν βασιλίςσαν τῆς Γαλλίας;

Καὶ ἂν ἦτο διὰ τὸν Ἅγιον Πατέρα (δηλ. τὸν

Πάπαν) θ' ἀπεκρινόμην ὅτι δὲν θέλω νὰ κάμω σοκολάταν, ἐκτὸς ἐὰν μοι δοθῇ ἐν μονοπόλιον διὰ εἴκοσι ἔτη.

— Τί εἶναι αὐτὸ τὸ μονοπόλιον;

— Εἶναι ἄδεια ἀπὸ τὸν βασιλέα νὰ κάμω μόνος ἐγὼ ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη σοκολάτα.

— Μόνον αὐτό; θὰ τὸ λάβῃς αὐτὸ τὸ προνόμιον.

— Φέρε τὸ πρῶτον, καὶ ἀμέσως θὰ ἔχῃς εἰς ἀντάλλαγμα, ὅτην σοκολάταν ἐπιθυμεῖς.

Ἡ Δόνα Στεφανία πολὺ φαιδρὰ διηγήθη εἰς τὴν βασιλίςσαν ὅτι ἀνθρωπὸς τις γνωρίζων νὰ κατασκευάσῃ τὴν σοκολάταν, προσεφέρετο νὰ τὴν κάμῃ, ἀλλ' ὅτι ἡ βασιλεὺς ἐν μονοπόλιον διὰ εἴκοσιν ἔτη. «Ἄς τοῦ τὸ δώσωμεν ἀμέσως,» εἶπεν ἡ "Αννα, «καὶ ἄς μοι κάμῃ σοκολάταν ὅσον τὸ δυνατόν ἐνωρίτερον.»

Ἀλλ' ἡ στρατάρχης Δὲ Λουὶν ἐξηγήσεν εἰς τὴν βασιλίςσαν ὅτι ἐν τοιαύτῳ προνόμιον δὲν ἦτο εὐκόλον πρᾶγμα νὰ δοθῇ. Θὰ τὸ ἐλάμβανεν εὐκόλως ὅτε ὁ σύζυγός τῆς Δὲ Λουὶν ἔζη, ἀλλ' εἶχεν ἀποθάνει πρὶ μὴνὸν καὶ τὸν εἶχεν ἀντικαταστήσει ἄλλος Δοῦξ μὲ τὸν ὅποιον δὲν εἶχε γνωριμίαν.

Ἐν τούτοις ὁ Δοῦξ δ' Ἐπερνὸν ἔφθασεν ἐκ τοῦ Ἀγίου Ἀντωνίου ὅπου ἐγένετο ἡ πολιορκία καὶ ἐπέτυχε τὸ προνόμιον τοῦτο διὰ τὸν ζαχαροπλάστην Δαβίδ Καϊλὸλ, εἰς τὸν ὅποιον ἔφερον τὴν εἰδήσιν.

Οὕτως ἀμέσως ἔκαμε σοκολάταν, καὶ μετ' ὀλίγον ἡ βασιλίςσα εἶχεν ὅσην ἤθελε. Ὁ Δαβίδ Καϊλὸλ ἔχων τὴν προστασίαν τῆς βασιλίσσης κατεσκευάσεν ἀμέσως καὶ ἔδωκεν εἰς πᾶσι τὴν σοκολάταν εἰς διάφορα σχέδια.

Ἡ ποικιλία αὐτῇ τῶν εἰδῶν ἐίλκυσε τὸ πλῆθος καὶ μανθάνοντες ὅτι ὁ Δαβίδ Καϊλὸλ ἐπροστατεῖτο ὑπὸ τῆς βασιλίσσης, καὶ ὅτι εἶχε μονοπόλιον τῆς σοκολάτας, ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν ἀγορασταὶ ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τῆς Γαλλίας καὶ οὕτως ταχέως ἐγίνετο πλούσιος. Τὸ ἔγγραφον τῆς παροχῆς τοῦ προνομίου δὲν ὑπεγράφη ὑπὸ τοῦ Λουδοβίκου εἰμὴ τῷ 1659. Ἀλλ' ὁ υἱὸς τοῦ Καϊλὸλ ἐπέτυχε παράτασιν ἄλλων εἴκοσιν ἐτῶν διὰ τὴν κατασκευὴν. Ἐκτοτε τὸ ἐμπόριον τῆς σοκολάτας ἔλαβε μεγάλην ἐπέκτασιν μετὰ τοῦ καφέ.

Βλέπομεν λοιπὸν ὅτι, ἐὰν ἡ ἡμέσις ἡ φέρουσα τὴν σοκολάταν δὲν ἐπνίγετο, ἡ Γαλλία δὲν θὰ ἐπιοικίζετο μὲ τὸ Ἰσπανικὸν τοῦτο ποτόν. Μεγάλα ἀποτελέσματα προέρχονται ἐνίοτε ἐκ μικρῶν αἰτίων.

Φωτεινὴ Μ. Ρεμπάκου.

(Μαθητρία τῆς ἐν Τήνῳ Γαλλικῆς Σχολῆς τῶν Οὐρσουλινῶν.)

ΤΙ ΒΑΒΛΥΣΣΕΤΑΙ ΠΡΟ ΠΑΝΤΩΝ Ο ΘΕΟΣ

(Παροιμ. ΣΤ'. 16—20)

“Ὅλας μισεῖ ὁ Κύριος τῶν πονηρῶν τὰς πράξεις κ' εἰς πλημμυλῆματα μικρὰ ὀργίζεται πολλάκις. Πρὸ πάντων πλὴν βδελύσσεται γλῶσσαν ψευδοῦ [καὶ χεῖλην, ὑπερφηάνους ὀφθαλμοὺς καὶ χεῖρα ἥτις χύνει αἷμα ἀθῶον, τὴν ζωὴν τοῦ ἄλλου ἀφαιροῦσα· καρδίαν λογισμοὺς κακοὺς καὶ σκέψεις ἐννοοῦ- [σαν·

Πόδας εἰς τὸ κακοποιεῖν ταχέως προχωροῦντας καὶ μάρτυρα ἐπιόρκον, τὸ ψεῦδος ὁμιλοῦντα ὅπως ἐνδοπεῖρην ἐριδας καὶ ταραχὰς ἐμβάλην, ἐνθα ἀγάπην ἀδελφῶν εὐώδης ἀναθάλλει.

Μαραθῶν

Ι. Ν. Ζωγραφακῆς.